

RANGTASVIR SAN'ATI VA UNING TURLARI

*Erkayeva Mehrinoz**O'zbekiston-Finlandiya Pedagogika institutining San'atshunoslik fakultetining
Tas'viriy san'at va muhandislik grafikasi 202 -guruh talabasi*

Annotatsiya: Ushbu maqolada Rangtasvir san'ati va uning tarixi, turlari haqida ma'lumotlar berilgan.

Kalit so'zlar: Rangtasvir, akvarel, guash, moybo'yoq, manzara, taxta, karton, qog'oz.

Rangtasvir — real borliqni, hayotni, voqea-hodisalarni bo'yoqlar vositasida mato, qog'oz, taxta, kartonlarda tasvirlash demakdir. Rangtasvir asarlari moybo'yoq, akvarel, guash, tempera va pastelda ishlanadi. Rangtasvir turiga moybo'yoq va boshqa suvda eruvchi ranglar bilan materiallarga ishlangan manzara, turmush voqealari, jang manzaralari, tarixiy voqealar, jonsiz tabiat to'plamlari (naturmort), odamlarning to'la va yarim qomatlari, moybo'yoq, akvarel, guash va boshqa bo'yoqlar bilan ishlangan devoriy rasmlar, shuningdek, kinoteatr dekoratsiyalari uchun ishlangan rasmlar kiradi. Umuman, bo'yoq bilan ishlangan barcha turdagi rasmlar rangtasvir yoki nafis san'at asarlari turiga kiritiladi. Rangtasvirda narsa va voqealar, real borliq, inson tafakkuri hamda biron-bir g'oya bo'yoqlar yordamida odamlarga ko'rinadigan holatda ifoda etiladi. Rangtasvir asarda narsa va voqeaning barcha elementlari, ularning perspektivasi, o'rni, rangi, materiali, turish holati, ichki mohiyatini bo'yoqlar yordamida, badiiy obraz va shakllarda ifodalaydi. Rangtasvir asarlarida kompozitsiya, ya'ni asardagi narsalarning shakli, tuzilishi, ularning o'zaro bog'liqligi, o'rni va turish holatiga ko'ra aniq, to'g'ri ifodalanishi; kolorit — ranglarning uyg'unligi; ritm — asarda kompozitsion elementlarning bejirim, tekis, dinamik holatda takrorlanishi; rang kontrasti — bir xil ranglarning o'z atrofidagi ranglarga mos idrok qilinishi; rang perspektivasi kabi tasvirlash vositalari asosida yaratiladi. Rangtasvir texnikasi deganda — san'at asarini yaratish uchun zarur vositalarni tayyorlash, undan foydalanish usullari tushuniladi. Ma'lumki, rangtasvir asarlarini yaratishda rassom turli bo'yoqlardan foydalanadi.[1]

Rassomlik texnikasi uzoq tarixga ega bo'lib, u rassomlarning ijodiy izlanishlari tufayli rivojlanib, takomillashib keldi. Ibtidoiy jamiyatning paleolit davridayoq qoyalarga ishlangan qizil, jigarrang, sariq va qora rangdagi rasmlar bizning davrimizgacha yetib kelgan. Antik va o'rta asr davri rangtasviri tabiiy, mineral va organik bo'yoqlarda yaratilgan san'at asarlarida yaqqol ko'rinadi. Rangtasvir asarlari moybo'yoq, akvarel, guash, tempera, pastel, rangli qalamda ishlanadi. XV—XVI asrlarda moybo'yoq bilan rasm ishlash rivojlandi. Rangtasvirning amaliy va me'morlik, haykaltaroshlik san'ati bilan bog'liq holda rivojlanishi antik davr san'atining asosiy

belgisi bo'ldi. O'rta asrda esa Yevropa, Kavkaz, O'rta Osiyo, Xitoy, Hindiston, Yaponiyada rangtasvirning qator tur va janrlari rivojlandi. Jahon rangtasvir san'atining uyg'onish davri o'zining ilg'or an'analari, fikr va g'oyalari san'at asarlarida realistik uslubda o'z ifodasini topishi bilan butun san'at tarixiga alohida muqaddima bo'lib kirdi.[2] Uyg'onish davri tasviriy san'ati uyg'onish davrining monumental tarixini yaratdi, desak mubolag'a bo'lmaydi. Bu davrda ijod qilgan Mazachcho, Franchesko, Bottichelli, Leonardo da Vinchi, Mikelanjelo, Rafael, Titsion, Behzod kabi rassomlar va XVIII—XIX asrlarda ijod qilgan Rubens, Loren, Velaskes, Rem brandt, Karavadjo, Sharden, Lui David, Delokuri, Konstabel, Kurbe, Mane kabi rassomlar ijodida rangtasvir san'ati muhim o'rin tutadi. O'zbekiston hududidan (Teshiktosh g'ori, Zarautsoy, Chust, Sopollitepa, Qizilqir, Yaraxsha kabi) topilgan buyumlar, sopol idishlar va devoriy rasmlarning bo'yoqlar bilan ishlanganligini ko'rish mumkin. Xolchayonda qazib topilgan saroy devorlaridagi, Zarautsoy qoyalaridagi rangtasvir orqali miloddan avvalgi va milodning boshlarida shakllangan rangshunoslikka oid ma'lumotlarga ega bo'lish mumkin. Eramizning boshlarida va Arab istilosigacha o'zbek rangtasvir san'ati ancha shakllangan bo'lib, unda hayvonlar, odamlar va tabiat tasviri o'z ifodasini topgan. Bu Gavr qal'asi, Afrosiyob, Yaraxsha devorlariga ishlangan rangtasvir san'ati namunalarida ham mohirona aks ettirilgan. Islom dinining O'rta Osiyoga kirib kelishi bilan o'zbek tasviriy san'atida jonli zotlarni tasvirlash qat'iyan man etiladi. Shu boisdan VII asrdan boshlab, o'zbek rangtasvir san'atida portret va anamalistik janrlar rivojlanmay qoldi. Rangtasvir amaliy va me'morlik san'ati asosida rivojlandi. Ma'lumki, VII—X asrlarda Samarqand va Buxoro qog'oz shuhrat qozondi. Bu rangtasvirning rivojlanishida muhim ahamiyat kasb etdi. Ammo mo'g'il istilosi (XIII asr), eng avvalo, O'rta Osiyo san'ati, madaniyati va fanining rivojiga salbiy ta'sir ko'rsatdi. O'sha davrning eng go'zal, jahonga mashhur Samarqand, Buxoro, Urganch, Xiva, O'tror kabi shaharlarining kulini ko'kka sovurdi. XIV—XVII asrlarda, ya'ni temuriylar davrida o'zbek tasviriy san'ati qayta shakllanib, unda rangtasvir san'ati alohida e'tiborga ega bo'ldi. Rangtasvir amaliy va me'morlik san'ati hamda kitob grafikasi bilan birgalikda taraqqiy topdi.[3] K.Behzod, M.Muzahhib, A.Buxoriy, M.Samarqandiy kabi taniqli musavvirlar o'zbek rangtasvir san'atining rivojlanishiga katta hissa qo'shdilar. O'zbek rangtasvir san'ati tarixiga nazar tashlar ekanmiz, undagi portret hamda anamalistik janming man etilishiga qaramay, o'ziga xos yo'nalishda rivojlanganligi kitob grafikasida va devoriy rangtasvir asarlarida yaqqol ko'rinadi. Sho'rolar davrida o'zbek rangtasvir san'ati yangi yo'nalishga kirdi va u o'ziga xos tarzda rivojlandi. Uning barcha janrlari: portret, manzara, naturmort, maishiy, tarixiy janrlar, jumladan, amaliy san'at ham yangi mazmun, mohiyat va xarakterda taraqqiy etdi. O'zbek rangtasvir san'atining shakllanishi va rivojlanishida L.Bure, A.Nikolayev, P.Benkov, O'.Tansiqboyev, S.Abdullayev, A.Abdullayev, N.Karaxan, Ch.Ahmarov, M.Nabiyev, R.Choriyev, R.Ahmedov, B.Jalolov, J. Umarbekov,

M.Saidov, Z.Inog‘omov kabi rassomlarning xizmatlarini alohida ta’kidlash joiz. Mustaqillik yillarida o‘zbek rangtasvir san’atining keksa ijodkorlari R.Choriyev, R.Ahmedov, M.Nabiyev, N .Qo‘ziboyev, B.Boboyev kabilar bilan bir qatorda, B.Jalolov, J.Umarbekov, I.Turg‘unnazarov, Y.Taldikin, V.Burmakin, S.Alibekov, Akmal Nur, L.Ibrohimov, T.Quryozov, A.Ikromjonov, V.Oxunov, O.Qozoqov kabi yuzlab yosh rassomlar ham ijod qilmoqdalar.[4]

Xulosa:

Rangtasvir asarlari o'zining yaratilish uslubi, maqsadi va vazifasiga ko'ra bir necha turlarga bo'linadi.

1. Monumental rangtasvir — arxitektura, me'morchilik bilan bog'langan holda, jamiyat hayotidan olingan voqealarni ifodalab, umumtarbiyaviy vazifani bajaradi. Bunday asarlar asosan umumiy xarakterda bo'lib, uzoqdan ko'rinishga moslashtirib ishlanadi. Shu boisdan ular bino devorlariga yoki biron sathga devoriy rasmlar bo'yoqlar bilan rangli toshlar, sopol, shisha, oyna kabi materiallar vositasida ishlanadi.

2. Dastgohli rangtasvir — maxsus tayyorlangan ramkaga tortilgan mato (xolost) yuzasiga bo'yoqlar yordamida ifoda etilgan san'at asaridir. Bu asarlar maxsus dastgoh yoki molbert deb atalgan qurilmada ishlanadi, shu boisdan bunday asarlarni dastgohli asarlar, ya'ni dastgohli rangtasvir deyiladi.

3. Dekorativ rangtasvir — asosan, bezatish vositasi sifatida me'morlik va amaliy san'at bilan bog'liq holda ishlanadi. Bu san'at, asosan, bezak san'ati bo'lib, undagi tasvirlar ham ko'proq dekorativlashtirilgan holatda ifodalanadi. Bu san'at naqqoshlik, sahnalarni bezatish, kino san'ati va teleko'rsatuvlarni bezatishda keng qo'llaniladi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. B.N.Oripov. Tasviriy san'atni o'qitish uslubiyoti. Namangan 2001- y. [1]
2. B.N.Oripov, B.B.Oripov. Tasviriy san'atni o'qitish metodikasi (dastur). Toshkent 2001- y.[2]
3. M.Nabyiev, B. Azimova. Rasm chizishni o'rgatish metodikasi. Toshkent 1976- y.[3]
4. B.Oripov. Rasm chizish va uni o'qitish metodikasi (dastur). Toshkent 1986- y.[4]